

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De|| EXTREMA VNCTIO-||NE, ORDINE, ET MATRI-||MONIO.|| SINGVLIS LIBRIS
EX-||PLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXX. De cognatione spirituali, & legali: dèque publica honestate, & affinitate ex fornicatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54104)

tionem sine ingenti dispendio conseruari. Nam quia ætas decreuit, & charitas retrixit, & concupiscentia aucta est, fit læpissimè, vt homines non recordentur tantæ multitudinis consanguineorum, & affinium; & se ad illos, tanquam ad extraneos habeant, & idèd frequenter in gradibus prohibitis plurimi ex ignorantia, vel negligentia contraherent Matrimonia, si adhuc prohibitio illa duraret: inde autem plurima dubia, lites, & scandala orirentur. Quare vt rectè fecerunt veteres, qui eos gradus seruarunt, quam diu experientia docuit commodè posse seruari: ita rectè fecerunt posteriores, qui eos gradus ad pauciores reuocarunt, quando ab eadem experientia docti, viderunt, iam non posse amplius sine magno dispendio, vt Concilium loquitur, obseruari. In quarto autem gradu rectè fixus est terminus, quia cum homines plurimi quartam generationem videant, non potest facile consanguinitas vsq; ad eum gradum obliuioni mandari.

PORRO ratio illa de quatuor humoribus, non vt ratio primaria, sed vt congruentia quædam adfertur: neque tamen inepta, aut ridicula est, sed planè physica, vt S. Thomas ostendit in 4. dist. 40. q. 1. art. 4. Quia enim homo ex quatuor elementis constat, colligitur admodum probabiliter, in quarto gradu penitus deficere vim illam sanguinis eiusdem, quæ à primo stipite trahitur. In permitione enim sanguinis à patre accepti cum alio extraneo, quæ fit in generatione: id quod est subtilissimum, nimirum vis ignea, 1. confunditur, & perit 2. vis aëra. 3. aquea. 4. terrea. Quare in quarta generatione totus ille sanguis perire videtur.

CAPVT XXX.

De Cognatione spirituali, & legali, deq; publica honestate & Affinitate ex fornicatione.

QVINTA propositio: Cognatio spiritualis, & legalis, Publica iustitia, & Affinitas ex fornicatione meritò ab Ecclesia inter impedimèta Matrimonij referuntur. De cognatione spirituali, & legali, integri tituli exstant in epistolis decretalibus; multa etiam testimonia veterum legi possunt apud Gratianum, 30. quæst.

1. & 3. Præterea rationes quatuor pro confirmatione propositionis superioris, vim etiam habent in his duabus cognationibus. Neque aduersarij aliquid solidi contra adferunt, nec has cognationes more suo irrideant.

Lutherus in lib. de capt. Babyl. c. de Matrimonio, & eius sequutus Beza in libro de repudijs, illud obiiciunt, quod omnes Christiani sunt fratres, & omnes Christianæ sorores: proinde omnes inter se spirituales cognati. Quocirca aut Cognationem spiritualement non debere cæseri impedimentum, aut certè cum solis Ethnicis Christianos coniugia celebraturos.

S E D facile est respondere. Nam impedimentum Cognationis spiritualis non ex iure naturæ, sed ex Ecclesiæ arbitrio pendet: Ecclesia autem non quamlibet spiritualement cognationem impedimentum esse voluit, sed eam solam, quæ ex Baptismo, & Confirmatione oritur. Nam vt hanc cognationem impedimentum faceret, habuit causam rationabilem, quia vnus ab alio recipit esse spirituale, & idè debet peculiarem reuerentiam, &c. neq; vllum absurdum ex hac impedimenti additione sequi videbat. At vt cognationem quæ est inter omnes Christianos, impedimentum faceret, neque causam habuit (non enim quatuor illæ rationes in hac cognatione locum habent) & absurdum maximum, qui videbat, nimirum vt cogereentur fideles infidelibus copulari.

I A M verò Publica honestas, est inchoata quædam affinitas: sicut sponsalia Matrimonium inchoatum dici possunt: idè sicut perfecta affinitas impedimentum est Matrimonium dirimens in omnibus gradibus, ita par erat vt Publica honestas Matrimonium in aliquo saltem gradu dirimeret.

D E N I Q U E affinitas ex fornicatione, vera affinitas est, licet paulò imperfectior, quam ea sit, quæ oritur ex legitimo Matrimonio: quod si vera est affinitas, nulla causa est, cur non dirimat Matrimonium. Esse autem affinitatem veram eam, quæ oritur ex fornicatione, perspicuum est. Nam affinitas nascitur ex eo, quod per coniugium duæ personæ efficiuntur vna caro: at per fornicationem etiam duæ personæ efficiuntur vna caro, dicente Apost. 1. Cor. 6. Qui adheret

meretrici, unum corpus efficitur. Erunt enim, inquit, duo in carnem unam. PRAETEREA ex fornicatione oritur vera cognatio, cum sit verè pater, & verè filius, qui sic generatur: cur igitur ex fornicatione oriri non possit affinitas? ADDE, quòd legimus in libro secundo Regum, capite veicesimo, decem concubinas David, quas filius eius Absolon violauerat, inclusas ab eodem Dauide fuisse, & nunquam amplius ab eò cognitatas, quia nimirum factæ erant illæ omnes, quasi nurus, ob coniunctionem cum filio suo.

CAPVT XXXI.

De duobus impedimentis non dirimentibus.

GIMVS hucusque de impedimentis omnibus dirimentibus Matrimonium. Nunc de duobus illis, quibus supra diximus Matrimonium contrahendum impediri, non tamen dirimi contractum, breuiter agendum est. Impedimenta erant Ecclesiæ interdictum, & tempus feriatum.

Per Ecclesiæ interdictum intelligitur communiter Matrimonium clandestinum, quod sub grauibus pœnis in iure canonico interdicitur, ac potissimum in Con. Later. c. 15. & nuper in Con. Trid. sess. 24. non solum prohibitum est, sed etiam planè irritatum ac illegitimum redditum, vt iam qui ita contrahunt, verum non habeant Matrimonium, sed in perpetua fornicatione maneat. Potuisse autem Ecclesiam hæc Matrimonia irritate, dubitare non potest qui credit, potuisse eandem Ecclesiam irritare Matrimonia in certis gradibus cognationis, vel ob votum solenne continentiae, aut aliis de caussis, de quibus supra diximus: eadem est enim omnium ratio.

Auersarij probant, quod nunc tandem Matrimonia clandestina pronunciemus illegitima; sed nos reprehendunt quod ante Con. Trid. ea pro veris, & ratis haberemus: cum tamen damnaremur, ac detestaremur. Itaque Kemnitius in 2. part. Examinis, pag. 1280. & 1281. sic loquitur: *Audi verò qualia*

ἡ ἁγία Τριδεντα Synodus de hac questione statuat.
 TT 3 Fateatur